

skal vente et helt år på en række af disse elementer i lovforslaget.

Endvidere kan vi sige, at der findes en del både selskabstømmerarrangementer og andre arrangementer, specielt hvor internationale transaktioner er involveret, som er betænkeligt nær ved udløbet af den treårige forældelsesfrist. Kommunerne har meget svært ved at få de oplysninger, de skal have fat i for at kunne bedømme og fastlægge skattekravet tilstrækkeligt præcist.

Derfor er det et hensyn, jeg lægger vægt på, nemlig at vi kommer et ganske betydeligt skridt bagud ved at vente, således at en række af bestemmelserne først får virkning fra og med den 1. januar 1997, da det jo er indkomstår, vi her taler om. Det er betænkeligheden, og det er det, jeg har vejet op mod den omstændighed, at man ikke har så lang tid til at behandle forslaget. Hertil kommer, at det er en formildende omstændighed, at Skatteudvalget i modsætning til, hvad man plejer, ikke har ret mange alvorlige skatteforslag at arbejde med i denne periode, og at jeg gerne stiller teknisk gennemgang til rådighed osv. osv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om momsfritagelse for idrætsklubber.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 23/11 95).

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det foreliggende beslutningsforslag opfordrer regeringen til snarest at tage de nødvendige initiativer, der sikrer, at idrætsklubber i videst muligt omfang er fritaget for momsbetaling af entreindtægter og øvrige foreningsaktiviteter.

Efter momsloven er sportsaktiviteter og arrangementer fritaget for moms. Efter en afgørelse om, at momsfritagelsen ikke omfatter erhvervsmaessige sportsaktiviteter, har der været en del usikkerhed om administrationen af momsreglerne på idrætsområdet. Den usikkerhed vil nu som allerede lovet blive afhjulpet med en særlig vejledning om moms på idrætsområdet. Det vil hermed stå helt klart, at den ændrede praksis om erhvervsaktiviteter på idrætsområdet ikke på nogen måde kommer til at belaste den folkelige idræt. Det store almennyttige arbejde, der foregår rundt omkring i idrætsforeningerne, vil altså fortsat være momsfrit.

Med hensyn til spørgsmålet om moms af entreindtægter er det sådan, at loven sonderer mellem sportsarrangementer med og uden deltagelse af professionelle. Også på dette punkt vil den nye vejledning skabe den nødvendige klarhed. Der skal givet i større grad end hidtil opkræves moms af mere professionelle sportsarrangementer, og det skyldes jo, at der, hvad enten man vil det eller ej, foregår flere sportsarrangementer med professionelt islæt. Det vil ikke komme til at berøre den folkelige idræt, heller ikke i forbindelse med afholdelse af sportsstævner og arrangementer, hvor der opkræves entré.

Det kan selvfølgelig diskuteres, hvordan man bedst trækker grænsen mellem momsfrie og momspligtige sportsarrangementer. Den gældende afgrænsning betyder, at mere professionelle arrangementer momsmæssigt behandles som andre forlystelser som biografer, koncerter og teatre, hvor der også skal betales moms. Der er ikke i bemærkningerne til beslutningsforslaget peget på afgørende grunde til nu at overveje ændringer i dette.

Den seneste tids uro om sportens momsforhold beror ikke så meget på momslovens regler som på usikkerhed om reglernes administration, og det kan jeg gerne give min tilslutning til. Der har været for megen usikkerhed om reglernes administration. Og det problem vil der blive rettet op på med den nye vejledning, som i paren-

tes bemærket vil blive udarbejdet af idrætsorganisationerne og Told•Skat i et smukt samarbejde.

Ud fra en samlet vurdering er det regeringens opfattelse, at de gældende regler i meget vidt omfang sikrer idrætsklubbernes momsfrihed. Regeringen mener derfor heller ikke, at der umiddelbart er grundlag for at overveje ændringer i momsreglerne på området.

Per Kaalund (S):

Den socialdemokratiske gruppe ser heller ikke nogen grund til, at der skal tages yderligere initiativer på området her, idet der som nævnt af skatteministeren allerede er taget initiativ til at få udarbejdet særlig vejledning om moms på dette område. Denne nye vejledning vil tydeliggøre reglerne, både for så vidt angår de entréindtægter, der normalt er fritaget for moms, og dem, der skal betales moms af, fordi der er tale om mere professionelle sportsarrangementer.

Ligeledes vil reglerne blive tydeligere for mere erhvervsmæssige sportsaktiviteter, hvor der som bekendt almindeligvis skal svares moms.

Vi ser ikke noget behov for at ændre selve loven, men anerkender i lighed med, hvad skatteministeren gjorde, at der er behov for præciseringer og tydeliggørelse. Vi har også forstået, at der er god kontakt mellem idrætten repræsenteret ved Danmarks Idræts-Forbund og Skatteministeriet.

Vi ser frem til den nye vejledning, der også vil sætte klubberne i stand til lettere at administrere denne opgave.

Helge Sander (V):

Indledningvis vil jeg gerne sige, at Venstre støtter dette forslag, der skal sikre, at idrætsklubber i videst muligt omfang er fritaget for momsbetaling af entréindtægter og øvrig foreningsaktivitet.

Når jeg straks tilkendegiver det trods skatteministerens indledning til behandlingen af dette forslag, er det, fordi jeg synes, der har været en uheldig tendens i de ting, som regeringen har foretaget sig på idrætsområdet gennem det sidste års tid. Det har ikke alene været inden for momsområdet, det har også været inden for beskatningen.

Men skal vi fastholde punktet på Folketingets dagsorden, altså alene momsen på idrætsklubber, vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, det hele

er så enkelt, som skatteministeren registrerer det her i sin tale. Rent faktisk er der altså told- og skatteregioner, som har behandlet idrætsklubberne ganske anderledes end tidligere, og alene den ændrede praksis – der er jo faktisk, må jeg sige til skatteministeren, udsendt regninger – gør jo, at der er god anledning til, at der har været bekymring i mange idrætsklubber.

Men det, der nok er afgørende for, at man kan komme til et tilfredsstillende resultat på dette område, er, at man finder ud af: Hvad er professionel idræt? Og når skatteministeren her er forholdsvis enkel i sin besvarelse, så savner jeg at få klarlagt, om det fortsat er således, at regeringen, som det tidligere har været praksis, stadig væk betragter en idrætsklub, der f.eks. har en spillende træner – det kan være både i ishockey, fodbold, basketball osv. – som én, der dyrker breddeidræt eller folkelig idræt, som skatteministeren benævnte det her i sit svar.

Det er ret afgørende, for er det således, at vi igen kan betragte hidtidig praksis som værende gældende, så er der ingen problemer. Men det er jo ikke de signaler, som skatteministeren har sendt. Det er jo ikke således, man har handlet ude omkring i de enkelte regioner.

Så derfor er spørgsmål 1 til skatteministeren: Er vi enige om, at definitionen på professionel idræt er uændret? – for så kan jeg se en løsning på problemet. Men jeg må gentage, at det er ikke sådan, skatteministeren har svaret i onsdags-spørgetiden for en uge siden, og det er heller ikke sådan, som udtalelser af skatteministeren har været gengivet i dagspressen.

Derudover sagde skatteministeren, at han ville sikre, at de ting, der nu skulle ske i forbindelse med en udredning og udarbejdelse af en ny vejledning på området, ikke ville ramme den folkelige idræt.

Her vil jeg gerne spørge helt præcist: Er det således, at skatteministeren i dag vil garantere, at der er uændrede forhold for den folkelige idræt? Dermed mener jeg altså også: Som det har været hidtil i forhold til de klubber, som kan bevæge sig på grænsen. Der er mange klubber i dag, hvor der er en, to eller tre betalte spillere, mest kendt er nok spillende træner-begrebet, der får betaling, men dér har man hidtil sagt: Det er jo altså en form, hvorunder det er muligt at drive disse mange klubber i dag.

Det, vi i Venstre synes er afgørende, er ikke alene, at vi sikrer, at der fortsat er gode forhold for de aktive, men det er også, at man giver et skulderklap til de mange, mange frivillige lede-

re, som gør en kæmpeindsats. Skatteministeren og regeringen kan være lykkelige for, at man ikke skal have en konto på finansloven, hvor man skal betale disse ledere.

Derfor synes jeg, at man skal være meget mere forsigtig, og derfor synes jeg, at man skal sende et klart signal om, at selvfølgelig vil vi ikke gå i så små sko, som der har været opræk til. Nej, i stedet for vil vi give dem et skulderklap og sige, at naturligvis skal der ikke ændres på lovgivning og praksis på de her områder, for det vil komme til at genere langt flere, end man forestiller sig.

Lad mig i den forbindelse sige, at når vi taler om kommerciel idrætsvirksomhed, erkender vi, at så er det noget, som kan sammenlignes med almindelig erhvervsmaessig aktivitet. Og så forholder det sig anderledes. Derfor synes jeg, at det, der er helt afgørende for, at vi kan tolke skatteministerens tilsagn i dag sådan, at den folkelige idræt overhovedet ikke vil blive ramt, er, at vi er enige om, hvordan vi definerer de klubber, som bliver ramt af den nye praksis, hvad der er god grund til at frygte efter de udtalelser, der hidtil er kommet fra regeringen.

Så trods skatteministerens forsikring her i dag vil vi meget gerne være på den sikre side og give vores tilslutning til beslutningsforslag nr. B 54.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte det forslag, vi behandler i dag.

Vi er glade for de bemærkninger, som skatteministeren er kommet med, men vi synes, at det er rimeligt, at vi får vedtaget det her forslag, så vi får præciseret reglerne og får afklaret de misforståelser, der er i de 31 told- og skatteregioner.

Efter den efterhånden berømte moms-nævns-afgørelse i februar i år har flere af landets told- og skatteregioner jo ændret praksis, så der nærmest drives klapjagt på idrætsklubberne. Det har betydet, at idrætsklubber i de forskellige told- og skatteregioner er blevet behandlet forskelligt. I nogle er man blevet pålagt at betale moms af indtægter ved haludlejning og entréindtægter, og i andre told- og skatteregioner skal man ikke betale moms.

Det er altså paradoksalt – og det er noget, der skal gøres noget ved – at afgørelsen vurderes forskelligt i de 31 told- og skatteregioner. Der er vi glade for tilkendegivelsen fra ministeren om, at det skal der kigges på, og at der bliver sendt

nogle signaler ud om, at der skal være en ens behandling i de 31 told- og skatteregioner.

Vi mener, at Momsnævnets afgørelse har betydet et stort skridt i den forkerte retning. Idrætten er en meget, meget vigtig del af danskernes hverdag. I dag er to ud af tre danskere tilknyttet en eller anden form for idræt primært som aktive udøvere, men mange lægger også et stort stykke arbejde i den organisatoriske del, og dem skal man selvfølgelig ikke belaste mere ved at lægge nogle yderligere økonomiske byrder på dem.

Vi mener, at man fra Folketingets side skal skabe de bedst mulige økonomiske vilkår for idrætten i stedet for at drive den her skattejagt helt ud til de enkelte klubber.

De eneste, der kommer til at betale denne klapjagt, er brugerne, altså idrætsudøverne, og det er ikke et rigtigt signal til de mange, mange tusinde mennesker, der dyrker idræt. Derfor synes vi, at skatteministeren burde være konstruktiv, som ministeren plejer at være, og tage de nødvendige initiativer som følge af vedtagelsen af den her lov og så få gjort noget ved det i løbet af de kommende par måneder.

Vi mener, at det er meget uheldigt, hvis idrætsklubberne i højere grad skal være genstand for skatteministerens lyst til måske at finde nye indtægter til skatte-kassen, da han jo er blevet meget sur over, at man nu letter det på nogle andre områder.

Derfor synes vi altså, at vi kan støtte det her forslag, som pålægger ministeren at skabe for-svarlige vilkår for idrætsklubberne, blot mener vi, at det skal udmøntes sådan, at det ikke er i strid med EF's 6. moms-direktiv. Problemet med det 6. moms-direktiv er jo, at det kan tolkes på mange forskellige måder, og dér vil jeg så råde skatteministeren til sammen med sine embeds-mænd at se på direktivet en gang til.

I direktivets artikel 13 står der, at der kun kan ydes moms-fritagelse, når ydelsen præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje til fordel for personer, der deltager i sport eller fysisk træning. Denne bestemmelse er imidlertid ikke indarbejdet fuldt ud i momsloven, der således ikke stiller krav om, at undervisningen i legemsøvelser ikke kan moms-fritages, selv om undervisningen giver overskud. Ministeren må nok erkende, at ingen idrætsklubber på nær lige nogle få professionelle ishockey- og fodbold-klubber drives med gevinst for øje.

Vi kan støtte forslaget, hvis det altså ikke strider mod EF's 6. momsdirektiv, og jeg glæder mig til at se skatteministerens udspil efter hans konstruktive indledende manøvrer her i dag.

Jes Lunde (SF):

Dansk Folkeparti vil fritage idrætsklubberne for momspligt, og det synes vi sådan set er meget fornuftigt, når det drejer sig om den brede folkelige idræt og om amatøridrætten. Men vi forstår egentlig også skatteministeren sådan, at det præcis er hensigten med lovgrundlaget i dag, at dér, hvor momspligten indtræder, dér er professionelle spillere indblandet, og dér bevæger man sig over i noget, der er lidt andet end mine unger, der er ude og spille fodbold på en frosthård bane en novemberaften.

Den brede folkelige idræt skal efter SF's opfattelse også fremover være fuldstændig fritaget for moms, og derfor kan det godt være, der er nogle afgrænsninger, vi skal kigge på i udvalgsarbejdet.

Venstres ordfører nævnte problematikken omkring spillende trænere. Der kan være andre hjørner af det, men grundlæggende synes vi sådan set, at den afgrænsning, der er princippet i den nuværende lovgivning, er meget fornuftig: at amatøridrætten er fuldstændig friholdt, og i den professionelle har man en momspligt.

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis en eller anden form for virksomhed er momsbelagt og en anden virksomhed ikke er momsbelagt, vil der altid være problemer med at sondre, hvor man skal sætte grænsen, hvilken virksomhed der skal være momsbelagt, og hvilken der ikke skal være det.

Det er det problem, som Dansk Folkeparti har rejst i deres forslag, og det problem vil vi selvfølgelig gerne løse i den forstand, at man skal kunne sondre klart, og det mener vi der er lagt op til i det svar, skatteministeren har givet. Hvis der er professionel medvirken i det pågældende arrangement, så skal der betales moms. Hvis der ikke er det, så er det momsfrit.

Det mener vi i og for sig ikke er det store problem. Problemet er, at de forskellige regioner i Danmark fortolker lovene forskelligt og derfor administrerer forskelligt. Det mener vi faktisk er et meget stort retssikkerhedsmæssigt problem, og det er såmænd ikke blot idrætsklubber, der er udsat for den forskelsbehandling. Det er også noget så kommercielt eller banalt som aerobiccentre og motionscentre, hvor der også er for-

skel på, hvilken måde de bliver behandlet på af de lokale skattemyndigheder.

Derfor mener vi, det er vigtigt, at vi får bedt skatteministeren om først og fremmest at sikre en ensartet administration over hele landet med de regler, som vi i øvrigt stort set er tilfredse med.

Så derfor kan vi ikke støtte det forslag, der ligger her, men tager gerne afsæt i forslaget til at få en diskussion om, hvorvidt skatteministeren ikke burde gøre noget for, at administrationen blev mere ensartet landet over.

Kim Behnke (FP):

For den lille idrætsklub kan dette spørgsmål give et problem, der er nok så stort, mens det i den store finanslovsammenhæng kan virke som en ubetydelig detalje. Vi vælger i den situation at holde med den lille idrætsklub.

Allerede i dag er der så mange regler og så mange forordninger, som små idrætsklubber skal overholde bare for at få lov til at være idrætsforening. Man kan ikke, når man holder den årlige generalforsamling, sådan spørge tilfældigt ud i lokalet, hvem der kunne tænke sig at stille op som kasserer. For hvis man ikke har et eksamensbevis på, at man er merkonom eller cand.oecon. eller andet, så risikerer man at få valgt en person som kasserer, der helt uden at ville genere nogen kommer til at overtræde momsloven eller skatteloven osv. – fordi et emsigt flertal i Folketinget jo på den evige jagt efter penge skal ud at hente dem selv de mindste steder.

Det var usselt, dengang Folketinget lavede den skærpede beskætning af frivillige idrætsfolk, som gør et kolossalt stykke arbejde med unge mennesker. Og får de lidt penge for det, haps, så kommer skattefar med øksen og skal have sin andel. Det kan vi ikke være bekendt.

Derfor skal de problemer, der i øjeblikket findes omkring momsreglerne, selvfølgelig have en fornuftig løsning. Løsningen skal ikke være, at vi skal ud og have en skærpet momsbelastning af idrætsforeningerne, men en mindre momsbelastning.

Et af de steder, hvor vi tror, det har givet anledning til flest problemer, er, når bygherrer bag et idrætsanlæg vælger at få byggemomsen retur. Når man gør det, skal man jo tænke mange år ud i fremtiden, for det har jo den konsekvens ligesom ved andet erhvervsbyggeri, at så er aktiviteterne derefter momspligtige.

Men det er ikke sikkert, man tænker så langt, når man i kommunen skal være kreativ og have et eller andet boligselskab eller sådan noget til at være medaktører, når der skal bygges idrætsfaciliteter. De er jo vant til i den branche, at det gælder om at være kreativ, så det budgetmæssigt ikke ser så voldsomt ud, når byrådet skal træffe beslutningen. Og så kan man jo altid hente momsens hjem og få gjort byggeriet 25 pct. billigere.

Men fælden klapper i, når byggeriet er færdigt og man år efter skal til at have indtægter det pågældende sted. Derfor har vi glædet os over, at ministeren under et samråd for nylig gav tilsagn om i samarbejde med Danmarks Idræts-Forbund at få lavet en pædagogisk momsvejledning, sådan at de lokale idrætsklubber i det mindste forstår disse her ting og ved, hvad det er for konsekvenser, det har, når de træffer nogle beslutninger. Det må være den første og vigtigste ting.

Det dér med, at man bare får den samlede momsvejledning på bordet, når man bliver valgt som kasserer i et lille skyttelav, er ikke hensigtsmæssigt.

Det er heller ikke hensigtsmæssigt, at skattemyndighederne rundt omkring i landet behandler idrætsforeningerne forskelligt. Der må være ensartede regler, uanset om man er idrætsforening i Århus, København eller Odense eller for den sags skyld i Åkirkeby.

Så der er brug for, at man fra central side sørger for, at de regler, der findes, er ens.

Med hensyn til det foreliggende forslag: Kan vi hjælpe idrættens verden ved at få momsfritaget alt, hvad der kan momsfritages, så støtter vi det. Vi skal dog passe på, for der er nogle EU-regler, vi også er forpligtede af – momsdirektiver osv.

Men reglerne skal heller ikke være sådan, at det giver anledning til, at de brodne kar, der måtte være rundt omkring, begynder at misbruge det til egentlige erhvervsaktiviteter, hvor kommercielle foretagender dækker sig ind under at kalde sig idrætsforeninger osv. For den slags vil ske, og når vi så har 3-4 Ekstra Bladsforsider, så er Folketinget jo som regel parat til at svinge øksen.

Så derfor et betinget ja til forslaget og et klart håb om, at ministeren vil lave den momsvejledning meget hurtigt, at den er pædagogisk, at regelsættet bliver ensartet rundt omkring i hele landet, og at udgangen på denne her debat så bliver, at vi får lempet afgiftsbelastningen af

vores idrætsforeninger. De gør et kolossalt stykke arbejde, og vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at det så også skal koste dem ekstra skatte- og afgiftskroner.

Mange af de unge mennesker – helt små børn, som starter i idrætsforeningerne med det ungdomsliv, der er dér – er altså nogle af dem, vi alle kan have glæde af, frem for hvis de stod på nærmeste gadehjørne og lavede ulykker og smadrede butiksvinduer osv. Så ville samfundsomkostningerne være mange fold større end de håndører, der kommer ind med den nidkære momsbehandling af idrætsforeningerne.

Frank Aaen (EL):

Vi i Enhedslisten støtter meget varmt idrætten og sporten, men når man har gjort sport til en forretning, så må man også acceptere at blive behandlet som en forretning. Og derfor kan vi ikke støtte forslaget. Vi kan tilslutte os ministerens bemærkninger.

Så vil jeg alligevel sige, at det jo er et interessant forslag, vi har her, mest forstået på den måde, at det var interessant at høre meldingen fra De Konservative om, at de altså her giver støtte til et ufinansieret forslag. Det ville jo koste moms-kroner, hvis det blev vedtaget.

Vi synes, det er meget tilfredsstillende, at De Konservative giver sådan en melding, for det er jo sådan set bare en bekræftelse af, at man mener, at finanslovsforliget ikke binder parterne – ud over meget snævert til den tekst, der er vedtaget. Det vil sige, at vi også kan lave ting sammen med regeringen – hvad vi håber at kunne komme til at gøre – uden at De Konservative skal brokke sig i den anledning. Det er ganske udmærket.

Jeg forstår i øvrigt, at der er en modstrid mellem det, hr. Brian Mikkelsen gør i dag i praksis, nemlig at støtte et forslag ufinansieret, og så den melding, der kom forleden dag fra finansministeren, som sagde, at De Konservative ikke efter hans opfattelse kunne støtte ufinansierede forslag. Men det er en sag, som jeg går ud fra regeringen og De Konservative løser indbyrdes.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Som det er hr. Aaen og resten af Folketingets partier bekendt, er Det Konservative Folkeparti et økonomisk meget ansvarligt parti, og derfor vil vi selvfølgelig ikke bare springe i kanen med Dansk Folkeparti for at gå med til ufinansierede lettelser for idrætsklubberne. Det her er en videreførelse af en praksis, der hele tiden har været.

Det, der er sket nu, er, at nogle af told- og skatteregionerne har skærpet deres praksis. Det, som Dansk Folkeparti nok så rigtigt foreslår, er, at man fastholder den praksis, men at der ikke skal betales moms. Og det er vi helt enige med Dansk Folkeparti i. Hvis man fastholder en praksis, så giver det jo ikke noget provenutab, for det bliver bare, som det hele tiden har været.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne allerførst takke for den modtagelse, som beslutningsforslaget har fået. Jeg har den opfattelse, at ud over de partier, Venstre og De Konservative og Fremskridtspartiet, der direkte har sagt, at man støtter forslaget, er der en meget bred forståelse for de problemer, som mange idrætsklubber befinder sig i eller vil komme til at befinde sig i ud fra den praksis, som man har indført.

Jeg forstår, at målet hos alle ordførerne er det samme: At den folkelige idræt ikke må rammes på det her område. Spørgsmålet er så blot, om vi kan regne med, at skatteministeren får taget de initiativer, som er nødvendige for at opnå det grundlag, som Folketinget åbenbart ønsker.

Vi er ikke så sikker på det, og derfor har vi med beslutningsforslaget ønsket at få ministeren forpligtet til i videst muligt omfang at fritage foreningsaktiviteter i idrætsklubber for momsbetaling af entréindtægter og øvrige foreningsaktiviteter.

Vi håber stadig væk, at vi under det videre arbejde vil kunne opnå tilslutning til forslaget, så skatteministeren er forpligtet til at føre de gode intentioner, som jo også skatteministeren giver udtryk for i sine bemærkninger til forslaget, ud i livet.

Når vi har fremsat forslaget, er det selvfølgelig, fordi praksis er ændret. Den blev ændret med den afgørelse, der blev truffet i Momsnævnet i starten af 1995, og den er siden blevet ført ud i livet på en række områder og for en række idrætsklubber. Det, vi ønsker, er selvfølgelig, at man som et minimum kommer tilbage til den gamle praksis, hvor idrætsklubberne ikke følte det som et problem, og hvor man også i mindre grad hørte kritik af, at der ikke var ens regler på området.

Men vi er så stødt på bl.a. fra skatteministrens side, at man jo ikke kan ændre praksis uden at ændre regelgrundlaget, for – som det er os oplyst – den ændrede praksis er en følge af, at man i en årrække har administreret ud fra et forkert retsgrundlag. Det, man har gjort med

den ændrede praksis, er i højere grad at afstemme praksis med de regler, som findes på området.

Det betyder, at hvis vi skal have ændret den praksis, der nu er indført, til det bedre, så kræver det altså, at vi ændrer på regelgrundlaget. Derfor er det nødvendigt, at vi tager diskussionen her i Folketingssalen, og det er nødvendigt, at Folketinget vedtager de ændrede regler.

Det er også korrekt, som det har været nævnt, og som vi også nævner det i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at vi har nogle forpligtelser over for EF's 6. momsdirektiv.

Dansk Folkeparti foreslår ikke, at vi går ud over de rammer, som eksisterer som følge af EF's 6. momsdirektiv, men vi har fået oplyst, at der inden for rammerne af 6. momsdirektiv skulle være mulighed for at gå tilbage til den gamle praksis eller i hvert fald som et minimum at få indført nogle definitioner af, hvornår der er tale om en professionel idrætsudøver, så man kan få skabt en bagatelgrænse, som gør, at der er idrætsklubber, der ikke skal betale moms, som ellers ifølge den nye praksis skal betale moms. Det er også af samme grund, vi formulerer beslutningsforslaget, som vi gør: Man skal i videst muligt omfang fritage for denne her momsbetaling.

Det her med, hvornår der er tale om en professionel idrætsaktør, er jo det helt afgørende og det springende punkt. Vi forestiller os, at man kunne lave en mindstegrænse, en bagatelgrænse for, hvornår der er tale om en professionel idrætsudøver.

For at tage et eksempel: Basketballklubben har en person fra USA som deltager på sit hold og betaler måske 60.000–70.000 kr. til denne person om året, men fungerer i øvrigt fuldstændig som en amatøridrætsforening. Er den klub professionel i den forstand, at der skal betales moms af entréindtægter og øvrige foreningsaktiviteter?

Ud fra de svar, vi har fået på, hvordan den nye praksis vil virke, skal der betales, og det synes vi ikke er rimeligt.

Eller serie 1-fodboldklubben, der har en sweeper, der flytter 50 km væk, og som klubben ønsker at give et bidrag til at kunne komme til klubben. Det har karakter af at være betaling ud over omkostningsbestemt betaling for f.eks. kørsel, og klubben vil også efter den nye praksis være defineret som en professionel idrætsklub, der skal momses. Derfor er der brug for den frivillige idrætsleder, der går rundt og samler

tyvekronemønter fra de 80 tilskuere til serie 1-kampen, og han skal tænke på at lave momsregnskab, for han skal jo lige aflevere noget til den lokale told- og skatteregion.

Det er sådan nogle emner, vi skal diskutere, og det er dér, vi bliver nødt til at prøve at se, om det ikke er muligt at indføre nogle bagatelgrænser. Det kunne jo godt være – hvis skatteministeren ikke tager det alt for alvorligt – at vi skulle sørge for, at skatteministeren kom i erhvervspraktik hos nogle af de her idrætsforeninger, for så tror jeg, forståelsen ville blive stadfæstet, og så tror jeg også, vi får taget initiativ til, at det rigtige regelgrundlag bliver iværksat.

Lad mig blot som afslutning sige i relation til de bemærkninger, hr. Frank Aaen gjorde, at det er ikke min opfattelse, at det her forslag medfører noget provenutab, i og med at der er tale om, at vi ønsker at sikre, at man kommer tilbage til den gamle praksis, og man har jo ikke mig bekendt indregnet nogen provenugevinst af den nye praksis i eksempelvis finanslovaftalen, eller hvad der ellers kunne ligge, og derfor vil der selvsagt ikke være noget provenutab for det offentlige ved at fastholde den praksis, der var før starten af 1995.

Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan finde den fornødne forståelse for det her forslag, så vi kan få det vedtaget og skatteministeren bliver forpligtet til at få regelgrundlaget på plads, så idrætsklubber ikke rammes af den her momsbetaling, som der ellers er lagt op til.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Da der ikke er flere . . . undskyld, hr. Helge Sander for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Undskyld min sene tilkendegivelse, men jeg troede naturligvis, skatteministeren ville svare på de stillede spørgsmål. Jeg bliver nødt til at gentage det. Jeg synes, det er ganske centralt, ikke mindst fordi en af ordførerne fra regeringspartierne udtrykte sig netop på sådan en måde, som vi alle frygter, idet fru Elisabeth Arnold sagde, at hvis der er professionelle medvirkende, så skal der naturligvis moms. Det er hele problemet.

Som bl.a. ordføreren for forslagsstillerne tilkendegav her, så er det netop problemet, at vi i mange idrætsarrangementer inden for den brede folkelige idræt har kampe, hvor der medvirker en eller flere, som får en i mange tilfælde

beskeden betaling. Det kan godt tolkes som professionel medvirken.

Er det tilfældet, er vi ikke kommet videre i dag, men hvis det er således, at skatteministeren i sit svar mener, at professionel medvirken er acceptabel, som det har været hidtil, så er vi kommet betydelig længere. Derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at vi får en definition af, hvad professionel medvirken er i skatteministerens terminologi.

Så har jeg lige et ekstra spørgsmål, nu hvor jeg kan se, skatteministeren står på spring: Er det ikke således, at inden for fodbolden har man en sær aftale, således at gældende praksis her i hvert fald ikke er draget i tvivl?

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg er jo blevet stillet et par spørgsmål.

Først vil jeg anholde den af adskillige ordførere anvendte vending »en skærpelse af praksis«. Det her med momsindtægter, moms af entréindtægter ved sportsbegivenheder, er en gammel, gammel foreteelse, som der ikke er noget nyt i. Det har været sådan hele tiden.

Det, der får nogle af ordførerne til at komme på den tanke, at der skulle være sket en skærpelse af praksis, er alene det, at flere idrætsarrangementer er blevet momspligtige af deres entréindtægter, fordi der er kommet en udbredt form for professionalisme. I gamle dage var det jo kun fodbold og visse tennisstævner, hvor der var professionelle deltagere, nu er der flere professionelle, og derfor opstår der nye problemer, og der opstår problemer i sportsgrene og i klubber, som ikke har været vant til den problemstilling, men det er ikke en skærpelse af praksis, det er en ændring af udviklingen i samfundet, som gør, at flere kommer ind under de gamle og hidtil uændrede regler, og det er kendsgerningen. Der er ikke tale om stramning af praksis, men om, at flere kommer ind under bestemmelsen, fordi der er flere, der er professionelle. Det vil jeg godt lige understrege.

Og så vil jeg derudover sige, at spørgsmålet om, hvad kriteriet er for, hvornår der er tale om, at der er professionel deltagelse i et sportsstævne, *aldrig* vil kunne afklares. Om vi så laver et kriterium, der siger, at så og så mange spillere skal være til stede, vil der være nogle, der vil sige, at det er urimeligt, at det skal være fem spillere eller fire spillere. Der vil altid være kritik af en eller anden form for adskillelse, en linje, der siger, at hvis sådan og sådan, er der momspligt, og hvis ikke, er der tale om momsfritagelse.

Det bunder jo i, at Danmark har en særbestemmelse i forhold til den normale EU-lovgivning på det her område, en særbestemmelse, der netop sikrer, at almindelige arrangementer, hvor der kun deltager almindelige amatører, er momsfritaget. Det er en undtagelse fra den generelle regel, som vi har fået indført, og den skal vi være glade for. Vi kan ikke jonglere med vilkårlige kriterier for, hvornår vi synes, der skal være momspligt, og hvornår der ikke skal. Det skal være i fuld overensstemmelse med 6. momsdirektiv, og det vil sige, at der er grænser for, hvor meget vi kan jonglere.

Hertil kommer, at vi fik denne bestemmelse i sin tid under det, der hedder stand still-betingelser. Det vil sige, at vi ikke kan begynde vilkårligt at udvide området for momsfritagelse, sådan som vi har lyst til.

Så der er ikke tale om, at vi har strammet praksis på det her område.

Jeg vil gerne bidrage til, at man under udvalgsarbejdet får fastlagt eller diskuteret, hvad man forstår ved en professionel, men det afgørende er, at man altid vil få afgrænsningsproblemer, når man har momsfritagelse for noget og momspligt på noget andet.

Hovedreglen er, at sådanne serie 2-klubber, og jeg ved ikke, hvad der blev nævnt af arrangementer, som er i stand til at opkræve entréindtægter – det er jo moms af entréindtægter, det drejer sig om – og som har en professionel med i spillet, jamen de er momspligtige. Hvis ikke de har en professionel med, er de momsfritaget af deres indtægter. I det omfang de overhovedet opkræver entré, skal det være sådan, at når der deltager professionelle, skal det være momspligtigt. Kriteriet har været, at blot der deltager én professionel, er der momspligt. Sådan har det været praktiseret.

Man kunne jo også sige, at vi kan kræve, at der skal være mindst én professionel på hvert hold. Lad os prøve at sige, at vi vil lempe lidt: Kriteriet skal være en professionel på hvert hold. Det kunne man godt overveje; det tror jeg nok kunne ligge inden for fortolkningen af 6. momsdirektivs stand still-bestemmelser. Men jeg tror ikke, man kommer ret meget videre, for i praksis er problemet jo ikke, at der kun er en professionel på det ene hold, og at kriteriet derfor skal være, at der skal være en på hvert hold, for i langt de fleste sportsgrene er der jo professionelle på begge hold. Så det er ikke, fordi man opnår ret meget ved det.

Det, jeg synes jeg kan høre nogle af tilhængerne af forslaget lægger op til, er en meget, meget bredere fritagelse for momsberigtigelse af entréindtægter, når der deltager flere professionelle. Derfor er det vigtigt, at vi her diskuterer, om man vil udvide området for momsfritagelse, eller om man vil have en præcisering, og hvis man vil have en præcisering, får man altid afgrænsningsproblemer. Det er blot sagt til oplysning.

Jeg tror, jeg har svaret på de fleste af de spørgsmål, der er blevet stillet.

Med hensyn til fodbold kan jeg kun sige, at dér gælder én undtagelse, og den går ud på, at momspligt ved fodboldarrangementer kræver, at der er to: én på hvert hold; i modsætning til andre sportsbegivenheder, hvor der kun skal være én. Det er en gammel bestemmelse, hvis oprindelse fortæber sig i det uvisse. Jeg tror godt, at jeg kan give en begrundelse for det, men den vil jeg ikke komme med her. Den er uinteressant og ikke særlig relevant i sammenhængen.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil gerne sige tak for det sidste svar. Jeg kan bekræfte, at det forholder sig sådan, og jeg kan sige, at det fortæber sig ikke i det uvisse. Det fortæber sig til den tid, hvor jeg sad på den anden side af bordet. Men det er en gældende regel for fodbold og en regel, som kun gælder fodbold.

Men modsat alle de andre svar, som skatteministeren gav, må jeg sige, at jeg blev en anelse fortvivlet, for skatteministeren skal jo ikke komme og fortælle os, at der ikke er sket en skærpelse af praksis, for praksis har hidtil været, at man simpelt hen ikke har opkrævet moms på de arrangementer, som skatteministeren kom ind på her, for man har sagt: Det vil vi godt lade passere; det er en del af den danske idrætskultur. Måske er der sket en lille udvikling hen ad vejen, men det synes vi ikke vi skal røre ved. Lad os give idrætslederne et skulderklap i stedet for at gå i for små sko.

Så det er helt klart, at uanset om der er flere eller færre, er der en ny praksis på vej i hvert fald i en del af regionerne.

Men det, jeg synes var det værste ved skatteministerens svar, var udtalelsen om, at vi aldrig får afklaret definitionen af begrebet professionel idræt. Jamen det er vanskeligt, men hvis ikke det er således, at skatteministeren vil medvirke til det, er vi sandelig meget, meget langt ude, for det er vi ganske enkelt nødt til at få afklaret.

Er det professionelt, når en basketballklub har en enkelt betalt spiller med, som hr. Kristian Thulesen Dahl var inde på det? Er det professionelt, når en ishockeyklub har tre spillere med, som det har været praksis igennem flere år, hvor man ikke har betalt moms?

Op nu taler skatteministeren så om en serie 2-spiller. Der mener jeg ikke, at der i henhold til den seneste oplysning, som jeg efterlyste, er noget problem. Men hvis vi tager andre idrætsgrene, håndbold f.eks., er der nogen, der går rundt og kræver 20 kr. op ved disse sekundærkampe. Det kan da ikke være rigtigt, at idrætslederne skal til at lave store regnskaber, indsende opgørelse til skattekontorerne og momsvesenet. Det kan ikke være rigtigt, at skatteministeren mener, at det er den vej, vi skal gå.

Op derfor, vil jeg gerne sige til skatteministeren, bliver vi nødt til at få nogle klare regler i det nye regelsæt, man vil lave, hvor man definerer: Hvornår skal der betales, og hvornår skal der ikke betales? Det afgørende er, om der er professionel medvirken. Vi håber, at der kan blive uændret praksis.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg bliver åbenbart nødt til at forklare mig endnu en gang.

Det afgørende og det, jeg siger til hr. Helge Sander, er, at lige meget hvor længe vi taler om, hvad kriteriet skal være for, at der er tale om professionel deltagelse, vil nogle altid opfatte det som urimeligt. Når vi skal lægge en snitflade, vil det altid blive opfattet som urimeligt af dem, der falder udenfor, og dem, der falder indenfor vil være tilfredse. Det er kun det, jeg oplyser om; alt andet er naivt.

Men jeg vil meget gerne bidrage til en afklaring af problemet. Jeg siger bare: Hav ingen illusioner om, at vi dermed har fået manet al diskussion i jorden, for diskussionen har også noget at gøre med – hvilket jeg også kan høre på ordførernes understøttelse af deres egen argumentation – at vi skal være gode ved idrætten. Der ligger også andre skjulte dagsordener bag synspunkterne. Men man kan ikke både sige, at vi skal være enige om, at vi må have en klar afgørelse og klare regler, og så samtidig tro, at man ved at stræbe efter at have klare regler også kan støtte idrætten. Selvfølgelig kan man støtte idrætten, og det gør man også, ved at hele den folkelige idræt er momsfrataget – det har jeg understreget gang på gang – og det vedbliver den med at være. Så det er ikke det, der er det afgørende.

Så vil jeg sige, at der er ikke tale om skærpelse af praksis. Det, der er kendsgerningen, er, at visse regioner ikke har været klar over, at nogle idrætsklubber har ansat professionelle. Der er kommet nye idrætsgrene, der har fået professionelt islæt, som jeg prøvede at forklare. Og det gør så, at klubberne måske også har glemt at indbetale og at lade sig registrere som momspligtige, fordi de ikke har været bekendt med reglerne, fordi de har fået professionelle indforholdsvis sent. Det tager tid at finde ud af, hvornår man er momspligtig. Det har regionerne så fortalt dem at de er. Efterhånden som det er gået op for regionerne, at der er tale om momspligt, har de givet besked til de pågældende klubber, at de er momspligtige af deres entréindtægter. Det er ikke en skærpelse af praksis; det er en anvendelse af det sædvanlige regelsæt på nye områder, hvor der bliver professionalismisme.

Så kan jeg sige, at der ligger sager til afgørelse, og det er normalt sådan, at man i lyset af, at der ikke er tilstrækkeligt godt kendskab til det her og klubberne ikke har været selvforskyldt i, at de ikke har ladet sig momsregistrere osv., generelt har den holdning, at der skal meget til, før man vil gå så langt – hvad man godt kan – at man vil kræve moms op 5 år tilbage i tiden.

Jeg vil bare understrege, at der ikke er tale om nogen form for skærpelse af praksis. Der er bare tale om, at nogle ikke har været klar over, at de har været momspligtige, og det fortæller man dem så.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ministeren frygter, at der ligger en skjult dagsorden fra forslagsstillernes side i den forstand, at forslagsstillerne ønsker at være gode ved idrætten. Ja, hvis det er en skjult dagsorden, vil jeg godt medgive, at så har vi en sådan skjult dagsorden.

Jeg vil godt sige, at det undrer mig såre, at skatteministeren kan fastholde i sin besvarelse heroppe, at der ikke er tale om en ny praksis. Jeg går ud fra, at vi taler om den samme afgørelse i Momsnævnet fra februar i år, og deraf fremgår det altså ret tydeligt, at man indfører en ny praksis, og det har også været min opfattelse, at skatteministeren har givet udtryk for det bl.a. i Folketingets spørgetid.

Men det, vi som forslagsstillere vel har været enige om, er, at regelgrundlaget har været det samme, men at man har skærpet praksis. Det er så muligvis sket på den måde, at man fra myn-

dighedernes side og i Momsnævnet er blevet bevidst om, at man har skullet foretage en sådan skærpelse i administrationen af regelgrundlaget, men for den enkelte klub føles det selvfølgelig markant som en ændring af praksis, hvis man ikke har været vant til at skulle betale moms af de her aktiviteter og så fremover skal betale moms. For den enkelte klub, der skal det, er det altså en ændring af praksis.

Så er det rigtigt, som skatteministeren siger, at uanset hvor man trækker grænsen, vil der selvfølgelig være problemer. Der vil være nogle, der synes, at det er urimeligt, at de ligger lige på den forkerte side af grænsen osv. Det er vi fuldstændig bevidst om, og jeg vil godt sige, at vi respekterer, at vi er bundet af det 6. momsdirektiv i EU, og det er klart, at det kun er inden for rammerne af det direktiv, vi kan handle, men jeg har fået forståelsen af, at der også inden for de rammer er muligheder for at være mere fleksible i praksis, end man er i dag, og ændre regelgrundlaget, så man strækker det så langt, som vi nu kan.

Det, der skal være mit spørgsmål til skatteministeren, for det synes jeg er hele humlen i det her, er: Er skatteministeren med på at gå så langt, som vi kan, for at undtage for momsbetaling i forhold til 6. momsdirektiv? Eller mener ministeren, at vi skal momsbelægge idrætsaktiviteter i Danmark, mere end vi er tvunget til som følge af EU's 6. momsdirektiv? Det synes jeg egentlig er det helt centrale spørgsmål, som jeg kunne ønske at skatteministeren ville besvare, for så tror jeg, vi er nået et skridt videre.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Uanset hvordan skatteministeren vender og drejer ordene, er der sket en skærpelse i de fleste af landets 31 told- og skatteregioner; der er sket det, at man har momset klubberne og hallerne, og det er sket siden afgørelsen i Momsnævnet den 3. februar i år. Og dér er det, at forslaget opfordrer til, at man i videst muligt omfang søger for fritagelse – og jeg citerer: »for momsbetaling af entréindtægter og øvrige foreningsaktiviteter.«

Det burde være muligt for en konstruktiv skatteminister at sige ja til sådan et forslag. Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke kan det.

Opfordringen må være, at der bliver plads til større spillerum og råderum for klubberne. Man skal passe på, man ikke bliver for strikse fra politisk side.

Det, der sker i øjeblikket, og som ministeren også selv var inde på, er, at der er en trend til, at der sker en aflønning af idrætsfolkene. Der bliver flere og flere idrætsfolk, der bliver aflønnet for det tab, de har, ved at de ikke kan gå ud og arbejde. De har ikke tid til at arbejde og studere ved siden af, og derfor får de nogle penge. Det betyder altså, at der i de fleste idrætsgrene er folk, der får penge for at dyrke deres idræt. Fornuftigt nok! Meget fornuftigt, synes jeg.

Skal alle de idrætsgrene så til at betale moms? Det vil være en katastrofe for så godt som alle landets idrætsgrene, for jeg tror, at vi vil opleve, at man i løbet af få år inden for alle landets idrætsgrene vil have professionelle sportsudøvere på et rimelig lavt niveau.

Og hvad med alle de udøvere, der får Team Danmark-støtte, som lever af Team Danmark-støtte, hvis de f.eks. spiller badminton? Er de så professionelle, eller hvad? Skal de så også til at betale moms, når der kommer tilskuere til en badmintonkamp?

Jeg vil opfordre regeringen og specielt skatteministeren til at være mindre restriktiv og give klubberne bedre mulighed for at få noget råderum, for der er, som jeg forstår det – det bliver selvfølgelig et spørgsmål om fortolkning af ordene – spillerum i EF's 6. momsdirektiv til at give plads til, at man momsfrtager de her klubber. Det bør der være plads til. Det er vores egen afgørelse.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

I dag tror jeg at vi må strække os til at sige, at vi takker for ministerens tilsagn om, at vi kan få en afklaring på området, for førstebehandlingen har jo vist, at det er der i allerhøjeste grad brug for.

Men jeg bliver også nødt til at gøre det helt klart for skatteministeren, at 1) vi er enige om, at reglerne er uændrede, og 2) praksis er en anden, og det skal jeg hjælpe skatteministeren med at få afdækket under udvalgsbehandlingen. Jeg kan allerede nu sige, at et spørgsmål, der vil blive afklaret, er: Hvor stor en indtægt fik man fra momsindtægter fra idrætten i 1992, og hvor stor en indtægt vil man få efter de retningslinjer, som nu er udstukket? Det vil vise sig, at tidligere fik man ikke noget, og nu skal man have en indtægt. Så må der da være ændret praksis.

Så må jeg i samme omgang også sige, at skatteministeren da ikke kan stå her – efter en lang udredning om at trække grænsen og om, hvor-

dan vi skal definere begrebet professionel idræt, og efter at have erkendt, at der selvfølgelig i en række situationer skal betales moms – og slutte af med at sige: Den folkelige idræt skal selvfølgelig ikke rammes!

Nu skal vi måske også til at definere, hvad den folkelige idræt er? Jeg mener, at det ligger rimelig klart: Det, vi har talt om her i dag, er for mig at se den folkelige idræt. Det er den meget, meget brede idrætsaktivitet, vi har i Danmark, hvorimod det, når vi taler om professionelle fodboldkampe, landskampe, superligakampe, når vi taler om boksestævner, når vi taler om tennisstævner med professionel deltagelse, er klart, at så er det en helt anden snak.

Men jeg mener rent faktisk, at det, vi har på dagsordenen i dag, er den folkelige idræt. Der er så forskellige afskygninger, og dér er det helt klart, at regeringen ønsker at skærpe de betingelser, hvorunder man driver den folkelige idræt i dag, og det er det, vi er stor, stor modstander af.

Som jeg har sagt, mener Venstre, at regeringen i stedet for skulle give et stort, stort skulderklap både til de aktive og ikke mindst til de mange frivillige ledere, som man nu sådan går meget, meget tæt på og – vil jeg sige – i forhold til hvem man går i utrolig små sko.

Så jeg vil i dag, da jeg ikke kan forestille mig, at vi kommer længere, i stedet se frem til, at vi får mulighed for at få en nøje afklaring af, hvad der er professionel idræt, og måske, hvad der er folkelig idræt.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Når jeg hører hr. Helge Sander og hr. Brian Mikkelsen, må jeg nok konstatere her afslutningsvis for mit vedkommende, at det ikke er lykkedes mig at forklare de herrer, hvad der forstås ved praksis og ved en praksisændring, og det må jeg jo så konstatere. Det kan være, man under udvalgsarbejdet skulle diskutere, ikke bare hvad der er professionelt, og hvad der er folkeligt, men også hvad man forstår ved ordet praksis.

Jeg gentager: Det er samme regelsæt; der kommer bare mere ind under det. Det kalder man så en ændret praksis. Fordi en ny klub opfatter det som en ændret praksis, kaldes det ændret praksis. Det er altså en meget absurd udlægning af begrebet praksis.

Men jeg opgiver; jeg kan ikke komme igen med det her, men henstiller til, at man i udvalget også diskuterer, hvad man forstår ved praksis og praksisændringer.

Så refereres der flere gange til en afgørelse fra Momsnævnet fra februar måned. Den har *intet* med denne her sag at gøre. Det, vi taler om her, er moms på entréindtægter ved sportsstævner osv. Lad mig lige gøre det klart også.

Så denne her forestilling om, at der er praksisændringer, og at der er sket noget i forbindelse med afgørelsen i februar måned, er helt forkert. Den afgørelse vedrørte aerobiccentre, og det har intet med moms på entréindtægter ved sportsarrangementer at gøre.

Så blev jeg spurgt helt konkret af hr. Thulesen Dahl, om jeg kunne sige noget om, hvorvidt der inden for EU's 6. momsdirektiv var mulighed for at gå videre, end man gør i dag. Jeg vil gerne læse det en gang til sammen med mine embedsmænd, men den tilkendegivelse, jeg har fået fra embedsmændene, går ud på, at det er stærkt tvivlsomt, om man kan gå videre. Det er kendsgerningen, og det er jo det, der har gjort, at vi har været tilbageholdende.

Selv om vi er gået så langt, som vi kan, og jeg selv har nævnt, at man kan gå *lidt* længere, men at det ikke vil flytte noget særligt, må jeg konstatere, at man altså ikke er tilfreds, og at vi bliver skudt i skoene, at vi er idrætsfjendske, og jeg ved ikke hvad.

Jeg har stor respekt for alt, hvad der foregår af idræt. Jeg har også stor respekt for den folkelige idræt. Og det, jeg forstår ved den folkelige idræt, ja, det er den idræt, der drives rundt omkring i klubberne, og som ikke nødvendigvis skal have store entréindtægter med moms og det hele, men hvor man dyrker en masse idræt.

Disse mange, mange klubber, som laver arrangementer, hvor de måske også samler ind hos forældrene, bliver jo overhovedet ikke berørt af det her. Det foreningsliv trives flot og fint, og det har regeringens fulde støtte.

Men vi er altså forpligtet af en momslovgivning og en EU-lovgivning, og det er det, vi siger. Vi har endda fået en særbestemmelse i Danmark, som vi holder fast ved. Den kan vi desværre ikke udvide mere. Sådan er det.

Der er ikke tale om, at man ikke har gjort et stort arbejde i regeringen og i de skiftende regeringer, som har været med til lave momslovgivningen, og at der ikke har været stor respekt for, hvad der har fundet sted af folkelige idrætsbegivenheder. Jeg synes, det er helt absurd, som man prøver at køre sagen her.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jamen det er jo ikke mere absurd, end at skatteministerens afsluttende bemærkninger netop beviser, hvor vi står. Skatteministeren sagde nemlig, at de små klubber, hvor man måske samler penge ind hos forældrene, ikke skal rammes af momsen. Jo, det skal de, hvis de, som det sker mange steder, går rundt og samler 20 kr. ind, når førsteholdet spiller. Det gør man mange steder. Det er ikke, fordi man kan sammenligne det med de store kampe, hvor man betaler et egentlig entrébeløb, men det er en tradition og noget, man har gjort i mange klubber. De bliver ramt, hvis de skal følge den nye praksis.

Og så må jeg for min part afslutningsvis sige, at skatteministeren siger, at han vil opgive at forklare, hvad ændret praksis er. Til det kan jeg sige, at det får skatteministeren ikke lov til, for vi har så mange eksempler fra virkelighedens verden, at udvalgsarbejdet nok skal vise, at ændret praksis betyder, at der er ændrede vilkår for en lang række idrætsforeninger og klubber i dette land. Men det er altså nødvendigt, at vi dokumenterer det under udvalgsarbejdet, og det skal nok ske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 88: Forslag til lov om ændring af lov om foderstoffer og lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer. (Indførselskontrol m.m.).

Af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 29/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Dette lovforslag fremsættes for at skabe harmoni mellem EF's direktiv vedrørende kontrol af foderstoffer – kontroldirektivet – og den danske eksisterende lovgivning om kontrol af foderstoffer. Harmoniseringen kommer til virke på den måde, at der nu også i importleddet over for tredjelande bliver mulighed for at sætte kontrol ind og ikke som nu kun i produktions-, grossist- og forbrugerleddet.

Af ganske praktiske grunde, nemlig ved sammenlægningen af Fiskeri- og Landbrugsministeriet, tager man nu også fiskefoder som foderstof ind under denne lovgivning.

Det er et lovforslag, som Socialdemokratiet kan støtte.

Kim Mouritsen (V):

Som det lige blev sagt, er lovforslag nr. L 88 jo en betingelse for implementeringen af kontrol-direktivet i dansk lovgivning, hvorfor det også er naturligt, at vi går positivt ind i arbejdet for at få implementeringen gennemført på bedst mulig måde.

Det er jo, som det fremgår af lovforslaget, vigtigt at sikre, at alle foderstoffer, der produceres, sælges og anvendes til fodring, overholder den gældende foderstoflovgivning og dermed betingelserne for fri omsætning i Unionen.

Jeg har dog et par forhold, som jeg her ved førstebehandlingen gerne vil bringe frem, og som jeg senere vil tage i fat i under selve udvalgsarbejdet.

For det første vil jeg meget gerne under det arbejde, vi nu skal i gang med i udvalget, have præciseret, hvilke paragraffer i lovforslaget der egentlig er en direkte konsekvens af EF-direktivet, altså om nogle af de paragraffer, der eksisterer i lovforslaget, er nogle, der er kommet med udelukkende på baggrund af dansk initiativ, hvis man kan tillade sig at bruge det udtryk.

Dernæst har jeg også lidt en betænkelighed omkring den bistand, der fremover i henhold til loven kan pålægges den enkelte at yde i forbindelse med kontrol af foderstoffer og deslige. Det er vigtigt for mig at få præciseret, hvad det egentlig vil sige, og hvilke former for ydelser det egentlig er, man tænker på.